

Příloha 1 Rozhovor se zakládajícím členem

Jak vás napadlo založit klub?

Tak každý jsme triatlon dělali samozřejmě na nějaký úrovni. Někdo to dělal v krajské úrovni, někdo na republikové úrovni. Samozřejmě byly nějaké kluby, který byly v městech jako třeba Budějovice měli nějaký klub a Jindřichův Hradec taky.

V mládí jsem dělal triatlon na nějaký jakoby vyšší úrovně a potom jsem se věnoval rodině. A samozřejmě to srdíčko k tomu táhlo, takže jsem se k tomu vrátil, nebo jsem se začal vracet. A to závodění mě zase chytlo. No a tehdy jsem se setkal úplně s neznámým klukem, který se k tomu taky vracel a říkal, hele, tak když nemáš za koho jezdit, tak pojď jezdit za Jindřichův Hradec.

No, ale potom samozřejmě právě nám dvěma se nelíbilo to vedení, co tam bylo.

Jakým způsobem nám některý věci byly komunikovaný, a nepředstavovali jsme si to tak a řekli jsme si, že chceme být v takovém klubu kdy bychom rozhodovali o všem všichni. Takový rodinný, a ne aby nám velel nějaký panák. No, takže potom přišla myšlenka, že založíme vlastní klub.

No ale nikdo s tím neměl zkušenosti. No a já jsem tehdy šel za prezidentem jihočeského triatlonu Milanem Hendrychem. A jsem mu řekl: “Hele Milane nebránil by ses tomu, kdyby v jihočeském poháru v tom seriálu tady vzniknul v českých Budějovicích jeden klub, který bychom my založili?

Nebránil by ses ty myšlenky nového klubu, vzali by se nás?” A on: „Jo jo nebránil klidně to můžete udělat.“

Takže takhle jsme nějakým způsobem začali. Zažádali jsme samozřejmě o, tehdy to ještě nebyla VOS, tehdy to bylo, sportovní klub zapsaný spolek.

Jo, takže oficiálně nám přirklí ičo, protože je to skupina, která nějakým způsobem i hospodaří.

No a na začátku se mnou vlastně byla i Ivča, která se starala o veškerou administrativu a zajišťovala dotace.

Ta administrativa, aby všechno fungovalo tak to byla její zásluha.

Ono to všechno má přesně nějaký stanovy, bez kterých by to nemohlo fungovat. Takže to byl ten začátek.

No a moje vize byla taková, aby se sehnalo co nejvíce sponzorů, aby vlastně dresy, startovní, potom, pokud by byly i soustředění a nějaký to zázemí a tak dál, tak, aby bylo zapláceno vlastně z těch sponzorů.

No a aby to nějak fungovalo, tak někdo musel zastupovat klub, takže mě zvolili jako předsedu a takhle to fungovalo 8 let.

Já jsem vlastně vymyslel ty první trička a ty první sponzory a vlastně ty peníze v té větší míře ze začátku, tak jsem posháněl já.

Ale tohle všechno ještě jako o něčem nevypovídalo. Byla to zatím jenom myšlenka. Byla to myšlenka moje a Pavla Straky, což byl ten kamarád, s kterým jsme se vlastně na začátku potkali a vlastně my 2 jsme dostali tuhle úplně základní myšlenku.

No a těch nespokojených nás bylo víc, tak se na začátku vytvořil vlastně takový přípravný výbor.

No a já jezdil některý český poháry v triatlonu a v dlouhým triatlonu ještě práce do toho a trenérství.

Takže hodně málo času, a to jsme tím žili soboty, neděle, plavecký závody.

Jo no a všechno se to začalo tak nějak vyvíjet a v té první fázi, kdy já jsem předsedal vlastně těch 8 let, tak jsme tam měli zhruba 30 dětí a můžu říct, že dobrých 40 dospělých. No a jelikož bylo málo času vlastně já jsem trénoval plavecký oddíl, předsedal jsem našemu klubu do toho práce, rodina, teď tréninky, tak jsem musel udělat 2 rozhodnutí. A to, že.

A toto že jsem ukončil trénování na plavečáku.

No, a to druhý bylo, že jsem se vlastně zřekl toho předsednictví klubu, protože na to nebyl čas. Místo mě se vlastně za předsedu zvolil potom Radek uhlířů a ten to má do dneška.

Jak vás napadlo jméno klubu?

No, tak jak se budeme jmenovat? Tak budeme sportovní klub budeme běhat, když bude možnost nějakého třeba plaveckých závodů ne třeba pravidelných. Domluvíme se třeba i na nějaký štafety plavecký. Jo, když budou cyklistické, tak prostě půjdeme třeba na cyklistický, protože triatlon jako takový se skládá z několika jakoby odnoží.

Takže tam můžeš dělat triatlon, aquatlon, duatlon, zimní triatlon, potom je kvadriatlon. Potom se to ještě rozděluje, jestli seš kraj, jestli to je krátký, sprint triatlon, střední triatlon, dlouhý triatlon jo, to už jsou délky. A tohle všechno zahrnuje vlastně triatlonový svaz.

No, a tak právě moje myšlenka byla taková, aby ta zkratka jako by byla zapamatovatelná.

Jo, takže jsme triatlon hlavně takže triatlon, ale i sportovní klub. Proto tam vzniklo to TRI jako triatlonový, sportovní to je tam to S, a klub je to K. Takže oficiálně se to píše tak, že vlastně máš velký T, ri je menší, protože to máš jakoby podle toho slova triatlonový a potom jsou velké písmena to sportovní a klub.

No a v tom jihočeském poháru už některý měli jakoby udělaný dresy. Jo a samozřejmě různě barevně byly vyobrazeny. Třeba Šumavský triatlon Prachatice byli oranžový, tady PH triatlon Český Budějovice byly červený, TC Vaněk, teďkon už je to Vajgar Jindřichův Hradec byly bodrý. No a mně se vždycky líbila zelená taková ta hodně svítivá zelená tak jsem si řekl, že ta by byla dobrá. No a potom z Hradce, kde to byli vlastně Honza a Jana Šimkovi, který byly hlavně na to plavání byly jakoby plavecký oddíl.

A potom ještě David Vondra z Jindřichova Hradce. Tak takhle jsme se sešli, udělali jsme ten přípravný výbor, sešli jsme se vlastně u nás v obýváku, domluvili jsme sem, jestli všichni souhlasí s názvem, jestli všichni souhlasí s barvou.

Jak vznikla vaše dětská základna?

Já jsem vlastně dělal plaveckého trenéra tady v budějovickém koh – i – nooru. Tak v tomhle mi i Ivča taky pomáhala, protože já jsem si přál, aby v tom klubu byly i děti. Naše děti to dělaly od malička a děti těch co přišli do klubu to taky dělali. No a já, jak jsem dělal toho trenéra, tak jsem vlastně oslovoval děti, co jsem trénoval a přiváděl jsem je takhle k tomu triatlonu a k nám do klubu. A tak vznikla ta dětská základna.

No a ty děti se vlastně vyvíjely, zlepšovaly se, což bylo super. My jsme se potom začínali dostávat na mistrovství republiky měli možnost podívat se na různé závody taky v aquatlonu závody.

A potom jsme začali jezdit třeba i na mistrovství Evropy.

No a moje další myšlenka s Ivčou vlastně na základě toho, že ty děcka byly opravdu dobrý, tak jsme si prosadili to, že jak se jezdí dospělí seriály u českého poháru tak, aby se jezdil i dětský, což ze začátku nebylo úplně přijatý dobře, ale nějakou těsnou hlasovací většinou jsme to na valné hromadě jihočeského triatlonu, odhlasovali.

S tím, že vlastně prezident klubu nám řekl, že si to vezmeme na starosti a že to takhle

odstartujeme.

Takže jsme si to vzali na starost.

No a nějak jsme začali tak, aby fungovaly kategorie, aby to celý dávalo smysl, jaký závody do toho budou zahrnuty?

Protože dospělí měli zvláštní seriál duatlonu, což je vlastně běh a kolo.

A triatlon ale ty děti jsme úplně nechtěli, takhle sešněrovávat, takže my jsme to udělali tak nějak dohromady.

Udělali jsme tam nějaký aquatlon, to je plavání, běh. Někaký duatlon kolo, běh. A, byl tam nějaký triatlon, plavání, kolo, běh.

No a měli asi 8 závodů. A muselo se počítat na poloviční většinu, což znamená, že poloviční většina byla 5 závodů, které musely mít na žebříčku. A z toho se vlastně potom vyhodnocovalo. No a nazvali jsme to Juniorka.

No a já jsem se potom zaměřil vyloženě na to trenérství, jednak těch dětí, co byly u nás v oddílu, a potom těch, který šly tou výkonností nahoru a umisťovaly se na těch mistrovství republiky a mistrovství Evropy.

No a z toho nám vyšly vlastně 3 velice dobrý závodníci, kteří se pravidelně umisťovali a byly na dobý mistrovský úrovni. A to je Šimča Šimůnků, Michal Šimeček a Štěpán Zahradník.

No, a to byly takový ty dobrý Šimča vyhrávala, nebo aspoň vždycky byla na bedně mistrovství republiky a na českým poháru taky byla vždycky na bedně.

No, a to samý vlastně i Michal Šimeček ten taky vždycky, co se týkalo vyhlášení mistrovství, tak se umisťovalo na bedně.

Nakonec se dostali na mistrovství Evropy to první co bylo, tak bylo vlastně v Kolíně nad Rýnem v tom německým.

Kam jsme museli jet a vlastně Šimča i Štěpán získali medaili v té své věkové kategorii.

No a takhle jsme jeli ještě asi tak dvakrát na mistrovství, ale to nejúspěšnější, co si pamatuju, bylo to poslední. To bylo ve Francii, kdy vlastně celá ta výprava jsme nepřijeli bez medaile.

Bylo nás tam asi 7 a každý přijel s medailí za reprezentaci české republiky v tom aquatlonu.

A tady vlastně v té Francii s námi byla například i Pěťa Kuříková, která vlastně je teď v olympiádě. Ta byla teda v té kategorii dospělých.

No pak jsme se dostali třeba dál do světa jako třeba Šimča, která jako juniorka skončila na mistrovství světa, kde získala stříbrnou medaili.

A ten rok vlastně byla i mistryně Evropy v aquatlonu. A potom vlastně ještě 2 medaile měla v evropském poháru triatlonu.

Asi 10 byla na mistrovství Evropy v Lisabonu. Tím se vlastně potom dostala na to mistrovství světa do toho Mexika.

A to byl rok 2016.

No a momentálně takový dva nejšikovnější co máme, tak je Filip Toul a Tereška Tučková, který když by se teď někam vyjelo do zahraničí, tak by jeli oni.

Jak probíhala spolupráce s plaveckým klubem?

Spolupráce plaveckého a triatlonového oddílu byla v počátcích dobrá. Dokud jsem dělal trenéra v plaveckém oddíle dokázali jsme se dohodnout.

Ve chvíli, kdy jsem přestal trénovat kohinoráky, začaly být problémy. Jediný, kdo mohl trénovat, byla moje dcera Simona, protože to bylo výhodné i pro plavecký oddíl, byla hodně dobrá. Ostatní děti nechtěly nechat trénovat.

Ivča: Samozřejmě jsme vše chtěli řešit smlouvou. Nakonec jsme se dohodli, vedoucí oddílu KOH-I-NOOR věděla, že se docela v papírech vyznám, našly jsme společnou řeč. Nakonec byla v pohodě a vstřícná. Dohodli jsme se, že nechá děti závodit i Triatlony, pokud to nebude zasahovat do plaveckých závodů. Pokud byly plavecké závody, které pro ně byly důležité, jako mistrovství republiky, kraje, a eventuelně se tam ve stejném termínu objevit triatlonový závod, vždy se dávalo přednost výše postaveným závodům, protože to bylo lepší hodnocení, tím se v oddíle hodnotí. Náš argument byl, že by se toto nemělo stávat, protože plavecká sezóna začíná v září a končí v květnu a v květnu začíná triatlonová sezóna a končí v září.

Jediný, co se ještě řešilo bylo dálkové plavání, které je přes léto. Ale to se nám s těma triatlonama taky nekrylo a vždycky se to dalo domluvit.

Takže závěr je takový, že dohoda je nastavená, pokud by docházelo ke kolizím, vždy se upřednostní závod, kde je lepší hodnocení oddílu a jednotlivce. Musím říct, že spolupráce funguje nyní dobře. Jsem moc ráda, že je to lepší, než před těmi 15 lety, nebyli jsme jediný oddíl, který měl podobné problémy, byl to opravdu zpočátku boj prosadit nějakou spolupráci.

Je tam i pochopení ze strany plaveckých oddílů, že sice ano, odebíráme jim částečně děti, ale zároveň jim triatlonem rozvíjíme fyzickou zdatnost, nejsou jednostranně zaměřené a jednostranně přetěžované. A za to jsem ráda.

Že je triatlon jako komplexní disciplína, je již více v povědomí, vlastně zapojuješ všechny svaly.

Podporujete se navzájem v klubu?

No tak my máme dvakrát týdně plavecký trénink ráno.

Co se týče dětí, tak ty vlastně chodí ještě do plaveckých klubů, takže ty se dělají samy.

No a máme tady 2 trenéry, Jirka Koptík a Jiří Tuček. Kteří dělají společný tréninky pro ty děti. Jezdí s nimi na závody a vlastně převzali to, co jsem já tehdy dělal těch 8 let.

Vyhledáváte aktivně nové členy?

Aktivně nevyhledáváme. Většinou to bývá tak, že buď sami přijdou nebo například na těch společných výběžích, závodech, na tréninku nebo obecně i v životě se k vám někdo tak jako dostane.

Takže spíš takhle no. A když se nám takhle vlastně někdo ozve že hele jezdím sám, měl bych zájem jezdit o klub.

Tak my řekněme, že není problém, ale že by, že bychom o něm potřebovali něco vědět.

Takže nám dá na sebe kontakt a ve chvíli, kdy je první valná hromada, tak si ho pozveme.

A on nám tam o sobě něco řekne.

No, a protože jsme fakt jako rodina, tak si ho třeba i na rok necháme jako na zkoušku.

Abychom věděli, jak vlastně bude fungovat, jak se bude angažovat například v těch závodech, co pořádáme, aby prostě jenom nechodil závodit, ale aby byl prospěšný i tomu týmu celkově.

Platí nějaký poplatky, členové týmu?

Tak ze začátku, vlastně když jsme do toho šli úplně z prázdnýma rukama, tak to bylo potřeba, vlastně když ještě sponzoři úplně nefungovali. Tak na nějaký ten rozjezd, aby to pokrylo to, co bylo potřeba.

Ale dneska to už funguje tak, že každý platí příspěvky, když se pořizují dresy nebo tak.

A je tedy nyní přesně nějaký daný poplatek, který musí platit?

Ano je to dané ve stanovách a vždycky na valné hromadě se určuje výše členského

příspěvku, který bude platit vlastně pro nastávající další rok. Takže se to mění pokaždé. Myslím, že momentálně je to 1000 korun na člena a za děti 500.

Ale co se týče celkově peněz, tak samozřejmě většina grantů, co máme, tak jde na děti, protože ty děti jsou ta naděje toho klubu.

Nějaká ta podpora je i přímo na klub. Dostáváme něco od triatlonové unie na základě toho, že pracujeme s mládeží.

Máte na nějaké stálé sponzory?

Ano máme, ale většinou je to na základě nějaké spolupráce.

Například, když pořádáme český pohár v aquatlonu, tak nás podporuje Ege.

Který nám vždycky dá nějaký sponzorský dar, jednak na zajištění toho závodu, ale i pro chod klubu jako takového.

No a další náš vlastně příjem tak bývá ze startovních těch závodů, které pořádáme.

Takže to jsou finance, které putují do klubu?

Máte nějaký plány do budoucna? Kam byste chtěli, aby se klub rozvíjel, aby nějak dál rostl?

Tak tím, že jsme vlastně klub kamarádů a přátelených rodin, tak jsme nikdy nějaký velký ambice neměli, vždycky to spíš přišlo tak jako k nám. A to, co přišlo, tak zatím jsme si potom šli, jak jsem třeba vyjmenoval už ty úspěchy v Evropě.

A do budoucna bych řekl takový plán, aby tenhle klub dál dobře fungoval, aby měl peníze na provoz. Abychom měli nějakou tu dětskou základnu, která nám zaručí že klub nevymře. No a abychom byli pořád kamarádi a užívali jsme si to co nás baví.

Příloha 2 Rozhovor se zakládající členkou

Kdy se zakládal oddíl? A co všechno jste pro to museli udělat?

Oddíl jsme zakládali v roce 2006 a návrh na registraci občanského sdružení jsme tenkrát, jelikož to fungovalo jinak než dnes, museli registrovat na Ministerstvu vnitra České republiky. Museli jsme tam poslat návrh na registraci. Toto prohlášení: navrhujeme registraci, korespondenci na moje jméno a byli jsme přípravný výbor. To nás u toho bylo šest.

V souvislosti s tou registrací jsme pak museli udělat stanovy a na to nám pak přišlo, že jsme zaregistrovaní.

Ve chvíli, kdy jsme chtěli něco změnit tak jsme to museli nechat schvalovat, protože to je všechno hlídáno.

No a pak jsem nás registrovala na magistrát abychem byli ve spolku České unie sportu, Český svaz tělesné výchovy, abychem tam za triatlon mohli být jako oddíl. Na finančák jsem nás musela registrovat, prostě bylo s tím strašně moc práce.

A pak se změnil zákon a museli jsme se všichni stát, ze zapsaného spolku na občanské sdružení a dneska ty spolky jsou v rejstříku sportu.

Spolkový rejstřík vedený u krajského soudu.

Když si vezmeš třeba jako udělat webovky, založit si doménu, abychem měli jako naši doménu. Tak je s tím strašně papírování. Tak to je třeba proč máme triskcb.com, protože triskcb.cz nešlo založit, protože už to bylo někým zabrané.

Jaké byli ze začátku nejdůležitější věci?

Tak to byl určitě název klubu, potom barvy a logo. To jsou takové tři nejzákladnější věci, protože bez toho by to nešlo.

Přispíváte nějak finančně členům týmu?

Příspěvky máme momentálně je to 1000 a 500 korun. 1000,- mají dospělý a 500,-, mají děti. Ale každý rok se to mění.

Jak probíhala spolupráce s plaveckým oddílem?

Mrzí mě, že se to nebere úplně shora, kdyby se domluvila Česká triatlonová asociace s plaveckou, protože pak by se dala mnohem víc rozšířit základna. Plavci by si to

například mohli vyzkoušet. Protože ten triatlon je krásná alternativa, kdy můžou zjistit, že to plavání zase využijí v jiném sportu.

A je spoustu plavců, který chtěli skončit s plaváním. A přišli potom k nám do triatlonu a zjistili, že je to super sport a vlastně teď se třeba objevují i na mezinárodní nebo evropské úrovni.

Já si myslím, že to plavání je naprostý základ, který když se naučíš v raném věku, protože to je sport raného věku, tak máš vyhráno a kolo a běh. No tak běh je přirozený to stačí jenom dolipovat techniku a u toho kola taky.

A doženeš to, ale plavání je prostě základ.

Máte nějaké tréninky vyložené na techniku běhu?

Tak co se týče té techniky tak ani jeden z našich dvou trenérů tak nejsou úplně atleticky nadaný, co se toho běhu týče. Takže se domluvil SK Čtyři dvory, kam začaly docházet děti. Teď tam teda chodí i naši dospělí triatlonisty a chodí tam s nimi běhat.

Takže techniku běhu trénují tam.

No a SK Čtyři dvory máme domluvu, že když potřebují na běžecké závody někoho, tak tam jdou například naše děti, ale nejsou tam za nás jako za oddíl, ale jsou tam právě za SK Čtyři dvory.

Příloha 3 Rozhovor se členem týmu 1

Jak dlouho sportuješ?

Tak sportuji neaktivně. Jako dítě jsem jezdil na kole, takže jsme se pořád někde honili, běhali, kopali do míče.

Takže vlastně od útlého mládí. Jinak jsem začal nějak registrovaně sportovat na základní škole kde jsem hrál hokej, potom jsem hrál fotbal.

A to jsou takový moje úplně ty začátky toho sportování. Takže sportuji od dětství.

Co jsi dělal za sporty jako dítě a dále jako dospělý?

No tak právě jsem dělal ten hokej jako dítě, takže jsme vyrůstali na rybníku, takže jsem to zkusil. A hrál jsem za přípravku za budějovický Motor, potom jsem dělal rybolovnou techniku, která sice je sport, ale není až tak fyzicky náročná, spíš technicky.

Potom jako junior jsem hrál fotbal. A na vojně, když jsem přišel, tak jsem vlastně se dal dohromady s klukama a začali jsme a posilovat s činkama. Občas jsme si šli zaběhat. Jako dospělý jsem se začal věnovat bojovým sportům, a tak nějak sem prohluboval tu výkonnost v tom běhání a jízdě na kole.

Proč jsi si zvolil triatlon? Co tě na něm baví?

To bylo, protože mě fascinovaly ty výkony vlastně těch triatlonistů, těch sportovců, a právě i to, jak umí perfektně plavat, což jsem se vždycky chtěl naučit. Takže to byl jeden z důvodů, že jsem se k tomu triatlonu právě tak nějak trošku přiblížil a chtěl jsem zkombinovat vlastně ty věci, který mi jdou tu jízdu na kole.

Spíš si to užívám, když můžu jet na horském kole někde v terénu. To jsou vlastně ty závody v terénním triatlonu x Terry. A běh mi taky docela jde, takže jsem chtěl ještě udělat ten doplněk s tím plaváním. A zkombinovat to právě.

Vyzkoušet si právě ten triatlon s těmi disciplínami, jako je ten to plavání, jízda na kole a ten běh jako komplex to sem právě chtěl vyzkoušet a je to to co mě lákalo.

Jakou máš oblíbenou a neoblíbenou disciplínu v triatlonu?

Tak moje oblíbená disciplína v triatlonu je cyklistika.

Moc rád jezdím na horském kole a jezdím od malička, takže zvládám docela dobře technické pasáže.

Nebojím se ani sjezdu. Ta jízda na horském kole je úplně perfektní. Když můžu

porovnat, tak se tak nějak zdokonaluji i v jízdě na silničním kole, kde je spíš důležitější fyzická než ta technika.

Takže na tom pracuju a baví mě to taky moc.

Tou neoblíbenou disciplínou je právě to plavání, v kterým nejsem tak dobrý a snažím se v tom zlepšovat.

A právě, že jsem se učil plavat jako dospělí, takže to není úplně ideální, ale pracuju na tom.

Co ti triatlon dává?

Triatlon mi dává, dává mi moc právě, že je tady hodně důležitá příprava naplánování si vůbec tréninku, protože to není jen tak prostě jít jednou týdně prostě si někam zaběhnout nebo sednout na kolo a skočit do rybníka a tím to končí, ale když se potom člověk připravuje na nějaký opravdu delší závod nebo nějakou sérii závodů.

Tak se musí opravdu připravit.

Ta příprava vlastně to, že to musím dát ten čas, že se tomu musím se věnovat.

Takže nějaká taková pečlivost a disciplína a dává mi potom i to, že mě to posouvá dál.

U nějakých cílů zjistím, že se posouvám.

Tak mě to potom docela motivuje i jakoby potom v tom civilním životě i v těch dalších běžných činnostech, takže je to ta disciplína a ta vůle jít dál.

Proč zrovna TriSK?

No trysek jsem si vybral proto, protože jsem přišel do kontaktu vlastně s jedním ze zakladatelů oddílů TrySKku, a to je Rost'a Šimůnek, ke kterému mě přivedla moje kamarádka, která vlastně závodně plavala.

A když jsem se doslechl, že vlastně zakládají tenhle triatlonový oddíl, tak jsem se zeptal, jestli bychom mohli být členy toho dílu, že bychom chtěli právě vyzkoušet závodit triatlonu?

Jak vnímáš zázemí týmu a podporu týmu?

Zázemí týmu bych řekl, že je dobrý, že ten tým se o nás stará, bych řekl docela dobře.

Byť nejsme žádný úplně profesionálové ani poloprofesionálové. Určitým podílem nám tým financuje vybavení, to znamená dresy věci na kolo na plavání a vlastně i částečně, když máme nějaké soustředění, které vlastně bývá zpravidla 1 za rok.

Tak vlastně i částečně nám hradí nějaké věci z toho soustředění, ať už je to ubytování

nebo strava. Takže tam se částečně na tom podílí i ten oddíl.

Si myslím, že ta podpora je docela dobrá a vlastně ještě mimo jiné vlastně nám platí, co máme i závody, které jsou v rámci české republiky tak do určité částky. Mám takový tušení 15 stovek, že nám platí oddíl zbytek si potom doplácíme sami, takže vlastně i to startovné. Když někdo jezdí po závodech, tak ten oddíl se na tom taky takhle podílí, takže si myslím, že to zázemí je dobré.

Jaký je tvůj názor na tréninky a přípravu týmu?

Tak tréninky, co se týče dospělých, tak ty probíhají tak nějak po domluvě po sociálních sítích. Ted' to máme domluvené tak, že, kdo má čas a může trénovat, tak chodí vlastně plavat na plavecký stadion v ranních hodinách, takže dvakrát týdně se tam potom opravdu oddíl závodí, tak se dostane na 2 hodiny týdně, vlastně se dostane ráno do bazénu, takže tam chodí vlastně část kluků a holek z našeho oddílu a plus teda se připojují vlastně i kluci a holky z jiných triatlonových oddílů.

A občas, když se domluvíme, sejdem, tak vlastně se pořádají vyjížd'ky na kole, ať už je to na silničním kole nebo na horských kolech. A zpravidla 1 do roka dospělí mají takové krátké soustředění na 4 až 5 dní.

A bývá to vždycky někde zpravidla jsme to mívali na české Kanadě. Ted' se to přesunulo na Šumavu do Sušice.

Takže potom probíhá i taková příprava se členy oddílu, kde vlastně se trénují všechny disciplíny, včetně plavání jízdy na kole, a i toho běhu.

Jaké jsou tvoje úspěchy a nejsilnější momenty? V rámci týmu a triatlonu?

Jelikož jsem začal s triatlonem až v pozdějším věku, tak těch úspěchů tolik není, spíš jsou to v rámci krajského kola vlastně triatlonu, takže tam bylo pár 2 nebo 3 míst v té mé věkové kategorii.

A takový nejsilnější moment možná byly 2, kdy jsem si zazávodil poprvé půl ironmana, což je ta hodně dlouhá distance. Kdy plavete 1,8km, jedete 91 km na kole běžíte půlmaraton, takže to jsem byl moc rád, že jsem toho dokázal. A potom druhý hodně silný zážitek byl po absolvování. Tohoto půl ironmanu v horských podmínkách, a to bylo v Tatrách na Slovensku v oblasti Oravy.

Jak komunikujete a podporujete se se členy týmu?

Komunikace probíhá opravdu po sociálních sítích.

Já teda funguju na whatsappu, ostatní třeba mají facebook a tak, takže ta komunikace je většinou po těch sociálních sítích.

A podpora tam je taková, že jsme vlastně registrovaní na Stravě, takže potom vlastně vidíme v rámci našeho oddílu kdo, jak trénuje a vidíme vlastně ty jeho tréninky. A když potom víme, že někdo někde uspěje, nebo někam jede závodit, protože naši členové oddílu vlastně se zúčastnili i závodů Hawaii na ironmanovi, takže potom vlastně probíhá zase ta podpora sociální sítí.

Jaké jsou tvoje plány a výzvy do budoucna?

Tak moje plány a výzvy.

Budou asi takový, že bych rád pořád závodil, dokad' to zdraví dovolí. A chtěl bych se samozřejmě zlepšit a zdokonalit v plavání, což je takový můj cíl.

A jakmile mi to čas trochu víc dovolí, tak opravdu se na to plavání zaměřit.

A zazávodit si potom ještě v nějakých pěkných závodech na ty delší úseky.

Ty další tratě, to je taková výzva.

Mě baví prostě to, že to, že to můžu dělat, že se můžu stýkat s těma kamarádama a s těmi lidmi kolem toho triatlonu, který jsou, který jsou moc fajn.

Příloha 4 Rozhovor se členem 2

Jak dlouho sportuješ?

Sportuji od útlého dětství. Vždy jsem byl veden k tomu, abych se něčemu věnoval a neflákala se, ale přesto jsem nebyl tlačěn k žádným výkonům.

Co jsi dělal za sporty jako dítě a dále jako dospělý?

V první třídě jsem cca půl roku zkoušel karate, tenkrát mě to neoslovilo. Následně jsem začal hrát badminton, vydržel jsem u něj do 5. třídy a od 6. třídy jsem začal plavat. Plavání jsem se věnoval do poloviny prváku na střední škole což byl rok 2006, poté jsem si vyhlídl Taekwon-do ITF. S Taekwondem jsem skončil v roce 2013 kvůli úrazu a nástupu do zaměstnání. V rámci rehabilitace jsem začal více jezdit na kole a běhat. zaběhl jsem si pár půlmaratonů a maratonů převážně trialového charakteru. Triatlonu jsem se začal věnovat v roce 2015, kdy jsem si vyzkoušel sprint triatlon ve Zvěři a jel jsem Xterru v Prachaticích. v počátcích se jednalo pouze o terénní triatlony.

Proč jsi si zvolil triatlon? Co tě na něm baví?

Na triatlonu mě baví nejvíc, že jsem venku v přírodě. Triatlon jsem začal dělat, protože se mi líbí kombinace sportů, které jsou v triatlonu. Jsou to v podstatě jednoduché aktivity, které téměř každý zvládá.

Jakou máš oblíbenou a neoblíbenou disciplínu v triatlonu?

Záleží na délce triatlonu, u krátkých triatlonů mi vadí rychlé plavání a u dlouhých triatlonů je závěrečný běh už očistec, ale vyloženě neoblíbenou disciplínu nemám.

Co ti triatlon dává?

Záleží na délce triatlonu, u krátkých triatlonů mi vadí rychlé plavání a u dlouhých triatlonů je závěrečný běh už očistec, ale vyloženě neoblíbenou disciplínu nemám.

Proč zrovna TriSK?

Když jsem si vyzkoušel pár triatlonových závodů "jen tak" a bavilo mě to, tak jsem si řekl, že by bylo fajn to povýšit na další úroveň a poohlídl jsem se po oddílu v okolí ČB.

Narazil jsem na TriSK. Od táty jsem zjistil, že lidi z oddílu zná, tak jsme se zeptali a vzali nás.

Jak vnímáš zázemí týmu a podporu týmu?

Jelikož je TriSK hobby triatlonový oddíl, jako zázemí považují hlavně lidi z oddílu a společné akce. TriSK podporuje závodní tým v rámci finančního příspěvku na startovním u závodů v rámci České republiky. A platí nám roční závodní licenci.

Jaký je tvůj názor na tréninky a přípravu týmu?

V Trisku nemáme pravidelné řízené tréninky, každý člen si trénuje dle své potřeby s výjimkou soustředění, kde máme na pár dní společné tréninky ve všech disciplínách. Na hobby úrovni je to výhodou, každý si trénuje dle své potřeby.

Jaké jsou tvoje úspěchy a nejsilnější momenty v rámci týmu a triatlonu?

Jeden z nejhezčích závodů byl 1/2 ironman v Poreči. Byli jsme tam společně s pár lidmi z oddílu několik dní, bylo to v říjnu, mimo sezonu, takže Chorvatsko bez turistů, příjemných 20 °C, skvělá organizace závodu a povedl se mi tam zatím nejlepší čas na této distanci. To byl asi nejpříjemnější závodní zážitek. Samozřejmě dokončení celého ironmana v pekelných podmínkách byl pro mě úspěch i zážitek, ale řekněme trochu drsnější. Vždy je pro mě největší úspěch, když si závod užiji a nejsem z něj frustrovaný.

Jak komunikujete a podporujete se se členy týmu?

S členy oddílu jsme v kontaktu na sociálních komunikačních prostředcích. Jinak se zpravidla vídáme na závodech, soustředěních a dalších oddílových akcích. Každý člen oddílu je ostatními členy pozitivně podporován, když je úspěšný, i když se mu úplně nedaří nebo je pouze v realizační části oddílu. V oddílu panuje přátelská atmosféra.

Jaké jsou tvoje plány a výzvy do budoucna?

V tuhle chvíli je pro mě hlavní plán vrátit se do kondice po zranění a pak teprve začnu plánovat nějaké akce, nevěnuji se pouze triatlonu, takže jsou období kdy se triatlonu věnují více, či méně dle chuti, myslím tím závodění. Jinak plavání, cyklistice a běhu se budu věnovat vždy.

Příloha 5 Dotazníky se členy týmu TriSK

Celé výsledky jsou dostupné na těchto stránkách [TriSK | Survio](#). Přístupové údaje jsou:

Email: verca.st2@gmail.com

Heslo: DotazníkyTriSK

Jako ukázkou a přílohu jsem vybrala pouze jeden.

1. Jaké je vaše pohlaví?*

Vyberte jednu odpověď

muž	✓
žena	

2. Jaký je váš věk?*

54	✓
----	---

500

3. Jaké je vaše dosažené vzdělání?*

Vyberte jednu odpověď

základní	
středoškolské bez maturity	
středoškolské s maturitou	
vysokoškolské	✓
student SŠ/VŠ	

4. Proč jste se rozhodl/a právě pro tento druh sportu?

Pestrost

500

5. Sportujete od dětství, či jste se sportem začal/a až v pozdějším věku?

Vyberte jednu odpověď

od dětství

v pozdějším věku

6. Proč je pro Vás důležité sportovat?

Být fit

500

7. Co nejhoršího se Vám stalo v průběhu nebo před závody?

Nic

500

8. Co nejlepšího se Vám stalo v průběhu nebo před závody?

Dobrá forma

500

9. Jak nesete prohru?

Vyberte jednu odpověď

dobře

špatně

nevím

10. Jaká disciplína je pro Vás osobně nejnáročnější?

Vyberte jednu nebo více odpovědí

plavání

kolo

běh

11. Vyjmenujte tři věci které se u vás změnili díky sportu.

Kvalita života, zdraví, lepší mentální stav

500

12. Jak vnímáte při závodech svého soupeře, který je současně členem stejného klubu?

Vyberte jednu odpověď

pozitivně, zvítězí ten lepší

chci ho porazit

Jiná...

13. Máte nějaké speciální stravovací návyky, které Vás udržují ve formě? Pokud ano jaké?

Nic speciálního

500

14. Případá Vám tento druh sportu fyzicky náročný?

Vyberte jednu odpověď

velmi náročný

nenáročný

Jiná...

15. Jak řešíte psychologickou přípravu na závody?

Snažím se, co nejlépe vyspat

500

16. Je pro Vás tento sport finančně dostupný?

Vyberte jednu odpověď

ano

ne

17. Jakou radu byste dal/a dětem začínajícím s triatlonem nebo duatlonem?

Trpělivost

500

18. Co pro Vás znamená členství v tomto klubu?

Výborná parta

500